

عطاء... اکبری مدیر کل راه و شهرسازی سیستان و بلوچستان در بازدید از مراحل ساخت پل شیله و بزرگراه زابل - اراکان بیان این که تمام ظرفیت لازم به کار گرفته شده تا شاهد اتصال و تکمیل شبکه بزرگراهی زابل - اراکان به طول ۲۰۰ کیلومتر تا اواسط آبان آینده باشیم، گفت: کارها به صورت دوشیفته یا سه شیفت پیش می رود تا بتوانیم کارها را به اتمام رسانده و شاهد بهره برداری از ۲۷ کیلومتر جدید به همراه پل بزرگ شیله تا پایان سال این محور مهم ارتباطی استان باشیم.

تکمیل بزرگراه زابل-زاهدان

هاشم ناظمی جلال، مدیرکل آموزش و پرورش کردستان از آغاز ثبت نام طرح ملی «شهریان» خبر داده و گفت: براساس این طرح دانش آموزان متوسطه می توانند در صورت تمایل به تحصیل در رشته های مختلف در سطح دانشگاه های دولتی و غیردولتی در سراسر کشور اقدام کنند. ناظمی افزود: در این طرح، دانش آموزان در صورت قبولی در رشته های مختلف در سطح دانشگاه های دولتی و غیردولتی در سراسر کشور، به ازای هر واحد درسی که در آنجا تحصیل می کنند، مبلغ ۱۰۰ هزار تومان به حساب آنها واریز می شود. ناظمی گفت: در این طرح، دانش آموزان در صورت قبولی در رشته های مختلف در سطح دانشگاه های دولتی و غیردولتی در سراسر کشور، به ازای هر واحد درسی که در آنجا تحصیل می کنند، مبلغ ۱۰۰ هزار تومان به حساب آنها واریز می شود.

آغاز ثبت نام طرح ملی «شہریان»

نبود آمار دقیق، مشکل بزرگ حاشیه نشینی

ماتشدید بحران آب در برخی مناطق کشور و به دنبال آن افزایش فرونشست، بیکاری و... برخی از ساکنان این مناطق راهی شهرهای دیگر می‌شوند. روند مهاجرت‌های اقلیمی در ایران به گونه‌ای شده که بارها کارشناسان نسبت به خالی شدن مبداء و سرزمین جمعیت در مقاصد مهاجرتی هشدار داده‌اند.

آمار رسمی، دقیق و به‌روزرسانی شده از جمعیت زیر خط مطلق در دست نیست. برخی از اقتصاددان‌ها می‌گویند ۴ درصد جمعیت ایران با فقر مطلق مواجه هستند و برخی هم تعداد بیشتری را عنوان می‌کنند. با افزایش حشمت و خط فقر مطلق، گزارش‌های رسمی هم حکایت از افزایش زاغه‌نشینان در کشور می‌دهد. متأسفانه آمارهای دقیقی از وضعیت حاشیه‌نشینان در شهرهای بزرگ ایران ارائه نشده است و وزیر اسباب‌بازی‌ها یاد عدد ارائه می‌دهد. پژوهش‌گرهای مجلس در این مورد نوشته حدود ۲۰ میلیون نفر در بافت‌های ناکارآمد شامل سکونتگاه غیررسمی، بافت تاریخی و بافت فرسوده ساکن هستند. از این میان حدود ۴ میلیون نفر در سکونتگاه غیررسمی زندگی می‌کنند. ضمن آن که مساحت و تعداد خانوارهای ساکن در این محدوده‌ها از حاشیه افزایش است.

برایه سند توانمندسازی سکونتگاه‌های غیررسمی مصوب سال ۱۳۸۲، اصطلاح سکونتگاه‌های غیررسمی جایگزین حاشیه‌نشینی شد. بنابراین، در متن به جای حاشیه‌نشینی، اصطلاح سکونتگاه‌های غیررسمی به‌کاررفته است. سکونتگاه‌های غیررسمی بدون ضابطه در درون یا بیرون محدوده شهر به صورت شتابان و مخفیانه ایجاد می‌شوند. این سکونتگاه‌ها فاقد بار ضلع بان ویزیدانگی نمی‌باشند. این سکونتگاه‌ها خانه‌های زیست‌ساخته و خدمات شهری بدون آن در دسترس می‌باشد. شیوه عملکرد وجود دارد. شیوه عملکرد این مناطق عموماً غیررسمی و تراکم جمعیت در آنها بالاست.

آمارهای ستاد ملی بازاریابی شهری نشان می‌دهد جمعیت سکونتگاه‌های غیررسمی کشور روندی افزایشی دارد، به‌این ترتیب که از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۸ آن به ۱۲/۵ میلیون نفر رسیده است؛ یعنی در ۸ سال جمعیت این مناطق ۲۰ درصد رشد داشته است، که باره داده‌های این ستاد، در حال حاضر تعداد ۱۱۰۰ محله سکونتگاه غیررسمی شناسایی و به‌طور رسمی اعلام شده است. در سال ۱۳۹۸ حدود ۲۰ درصد جمعیت نواحی شهری را ساکنان این نقاط تشکیل می‌دادند. با توجه به تعریفی که از سکونتگاه‌های غیررسمی ارائه شده، جمعیت انبوهی از شهروندان که در شهرنشانی مبتلا بر عده‌ای روبه‌رو هستند، آمارهای بانک جهانی نیز روند روبه‌رشد جمعیت سکونتگاه‌های غیررسمی در ایران را تأیید می‌کند. براساس داده‌های آنها، ۲۵ درصد شهروندان کشور در این نوع سکونتگاه‌ها به سر می‌برند. روند رشد سکونتگاه‌های غیررسمی در سطح جهان کاهش می‌یابد. برهمین اساس از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۷ آن ۴۰ درصد به ۲۹ درصد کاهش یافته است. جمعیت سکونتگاه‌های غیررسمی در ایران نسبت به منطقه خاورمیانه و شمال افریقا نیز بیشتر است.

مسئله حاشیه‌نشینان با توجه به جمعیت قابل ملاحظه ساکنان در این نقاط و روند فزاینده آن، افزایش تعداد محلات مازمذکور، زیست غیررسمی ساکنان و پیچیده و چندبعدی بودن مشکلات این مناطق نیازمند این است که در اولویت سیاستگذاری‌های دولت قرار گیرد. در غیر این صورت، کشور با بحران‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی و سیاسی - امنیتی مواجه خواهد شد.

برای حل جدول اعداد باید در هر مربع کوچک تر ۳ در ۳ هیچ عدد تکراری وجود نداشته باشد.

همچنین هیچ عددی در یک سطر یا ستون مربع بزرگ ۹ در ۹ تکرار نشده باشد.

ሥ			ለ			ሰ
	፻		ሥ		፳	
			ሰ	፳		
		ሥ			፳	
፳	፳		ሥ		ለ	ሥ
		፳			፳	
			፳	ለ		
			ሥ		ሰ	

				۳				۹
				۱			۳	
			۹		۴			
		۶				۷		
۷	۸			۴			۵	۱
		۵				۴		
			۸		۵			
	۲			۶			۱	
۴				۷				۲

1			۳			۴
	۸		۷		۹	
			۵	1		
		۷			۲	
۲	۶		۵		۸	۷
		1			۳	
			۹	۳		
	۳		۸			
۹			۶			

6				1				
	2			7				
				8	2			
		5				8		
2	8			4			2	9
		1				4		
				4	7			
	4			5			6	
1				8				7

سودو کو ۴۵۴۸

[illegible]

حل سودو کو ۴۵۴۷

بعد از انقلاب کشاورزی و شهرگستری به عنوان دومین انقلاب عظیم انسان ها به شمار می آید. شاید بپایه نباشد که حاشیه نشینی را «آباندیس شهری» بنامیم. به خاطر تجمع آسیب هایی که در حاشیه نشینی و اسکان غیررسمی وجود دارد و شباهت آن با تجمع و انباشت میکروب ها در وضعیت آباندیس، می توان از آن به عنوان آباندیس شهری یاد کرد.

در دنیای امروز موضوع اسکان‌نیافتگی با کیفیت اسکان بشری به یکی از چالش‌های بزرگ بشری تبدیل شده است. بحث حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی موضوعی است که می‌توان هم در جهان توسعه‌یافته و هم کمتر توسعه‌یافته آن‌را مشاهده کرد.

شکل گرفتن حاشیه نشینی در ایران به طور جدی بعد از

سال‌های ۱۳۰۰ و با گسترش پدیده نفد در مناسبات اقتصادی آغاز شد. از سال ۱۳۳۵ به بعد آمار حاشیه‌نشینان در جامعه ایران به موضوع جدی‌تر و پربارگ‌تری تبدیل شد و در ادامه، قانون اصلاحات ارضی نقطه عطفی بوده که آثار و ریزگار اجتماعی و اقتصادی و حتی سیاسی اجرای آن برای کشور هنوز هم پدیدار دارد.

ایران، شانزدهمین کشور پرجمعیت جهان بوده و در دوره زمانی ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۰ به میزان ۶/۳ برابر افزایش شهری داشته و این در شرایطی بود که متوسط جهانی این افزایش ۳/۱ بوده، یعنی ما بیش از دو برابر متوسط جهانی رشد داشتیم.

شکل‌گیری پدیده روستا- شهر یا شهر - روستا در ایران به‌وجود ریزه‌شود و این پدیده‌ها است که صورت مسأله در آن گم می‌شود. در دهه ۶۰ مصوبه‌ای بیرون آمد که براساس آن مناطق با ۵۰۰۰ سکنه می‌توانستند تبدیل به شهر شوند، لذا ده‌ها بلکه چند صد شهر در قالب این مصوبه تأسیس و حاشیه‌نشینی پهنان شد. باید گفت با وجود حاشیه‌نشینی هابه شهرنشینی تبدیل شد، ولی مناسبات و روابط اقتصادی - اجتماعی به همان شکل گذشته باقی ماند و نتیجه این بود که تعداد زیادی شهر در حاشیه‌ها ایجاد شد.

شهرها شبیه هم در حاشیه نشینی

باگذری به شهرهای مختلف مشخص می شود که اکثر آنها درگیر حاشیه نشینی هستند. براساس آمارها، یک سوم جمعیت همدان در حاشیه شهرها زندگی

جهان

یک چالش جهانی

حاشیه‌نشینان یک چالش جهانی است. در اهداف هزاره سوم در سال ۲۰۰۰، در سازمان ملل با ۱۸۴ که ۱۸ کشور را مثبت دادند، این اهداف تصویب و عملیاتی شد. در بند ۴۶ و ۴۷ در بخش اهداف هزاره سوم، موضوع شهرهای بدون مسئله‌ای فقر، گسترش و پیدایش حاشیه‌نشینان و آسیب‌پذیری با اجرای خودشان در هدف قرار گرفته است. تعداد شهرهای با وضعیت بالای یک میلیون نفر در سال ۱۹۵۰ حدود ۱۹۵۰ شهر بود که در سال ۱۹۹۹ به حدود ۲۵۲ میلیون نفر رسید. شهرگسترایی رابه صورت کمی نشان می‌دهد و تعداد کلانشهرها در حال حاضر بالغ بر ۵۵۰ شهر در جهان است. از این تعداد حداقل هفت شهر سهم ایران است که از آرام‌آرام به سمت ۱۰ شهر از نظر تعداد کلانشهرها در حرکت است. این هم نکته جالبی هست که حجم حاشیه‌نشینان در جهان بالغ بر یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون نفر است. از این رقم حاشیه‌نشینان در حال توسعه حدود ۱۰۰ میلیون و ۲۵۵ میلیون نفر است. گرچه در یک برآورد دیگر تعداد اسکان غیررسمی بالغ بر ۲۵۰ میلیون نفر برآورد شده ولی نکته حائز اهمیت این‌که از یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون نفر حاشیه‌نشینان و اسکان غیررسمی هم سهم کشورهای در حال توسعه آن قدر زیاد است که بیانگر نابرابری و وحشتناک در این مورد باشد. تخلیگران تغییر و تحولات رخ داده طی سال‌های اخیر از قبیل تورم بیش مسکن و سرریز جمعیت شهرها، ضعف در سیاست‌گذاری و ناهماهنگی در باره حاشیه‌نشین شهری، ناآرامی و ناآرامی، ناآرامی، ناآرامی شهری و تغییر در دین و مقررات شهری و کاربری زمین را باعث افزایش و تشدید حاشیه‌نشینان تلقی می‌کنند.

برش

حاشیه‌هایی در حال رشد

در طول سال‌های گذشته، دلایلی مانند خشکسالی و بیکاری عده‌ای را وادار کرده تا از شهر و روستای خود مهاجرت کرده و امید به یافتن شغل و درآمد بهتر در خارج کشورها را شایع شوند. مشکل ایجاد شده که حاشیه‌های شهرها از حداقل امکانات رفاهی نیز برخوردار نیستند و این افراد عملاً تنها با جوامعی پدیده حاشیه‌نشین همچون فقر و محرومیت‌ها روبرو می‌شوند. از آنجا که حاشیه‌های شهر به دلیل نوع فعالیت خود، ظرفیت بالایی از نظر آسیب‌های اجتماعی دارند، میزان سرریش در چنین مناطقی افزایش می‌یابد و این مورد دیگر به تدریج تضاد فرهنگی بین افراد حاشیه‌نشین و شهروندان عادی، خودرانشان می‌دهد و باعث افزایش شکاف عمیق اقتصادی و رفاهی با شهروندان و ایجاد حس دشمنی با این گروه می‌شود. رفتارهای ضد اجتماعی نیز فراهم می‌کند. این معضلات در کنار ساخت‌وسازهای غیراصولی، مجموعه پیچیده و درهم‌تبدلی از مسائل مختلف را گریبانگیر ساکنان این مناطق می‌کند که عملاً در محدوده اقتصاد شهری ساکنند، اما از اقتصاد شهری جذب نشده‌اند. براساس مطالعات انجام شده، تا قبل از سال ۱۳۹۰ در ۱۱۰۰ محله از ۱۱۰ هزار نفر حدود شش میلیون و ۷۰۰ هزار نفر ساکن سکونتگاه‌های غیررسمی بوده‌اند که تطبیق آن با آمار سرشماری سال ۱۳۹۵، تعداد بیش از ۱۱ میلیون نفر رسیده است. این ۹۵ تاکنون از رسمی ران تعداد جمعیت سال‌های شش کشور وجود ندارد، اما برخی تخمین می‌زنند این جمعیت در حال حاضر شاید تا ۲۰ میلیون نفر رسیده باشد.

جمعیت داخل استان نمی‌شود و این شهر پذیرای
اجران زیادی از استان‌های اطراف از جمله کردستان
ت. بیدارکن سریع کار در این شهر و فراهم‌بودن
ساخت‌های شهری و همچنین آب‌وهوای خوب
چند شده تا جمعیت حاشیه‌ای به‌سریع در این شهر
به افزایش بگذارد و جمعیت ۳۰ هزار نفری حاشیه‌ای
رومی به شکل بگیرد. هرچند که شهرهای بزرگی مانند
بابل و میاندوآب هم از حاشیه‌نشینان رنج می‌برند،
تعداد جمعیت حاشیه‌نشین در این شهرها چندان
ند و به‌عنوان یک معضل شهری مطرح نیست.
تجارب جمعیت حاشیه‌نشین در شهرهای دیگر
مجموع جمعیت حاشیه‌نشین آذربایجان غربی به
۳۵۰ هزار نفر می‌رسد.

بیزه

آمار بالای جرم در حاشیه‌ها

پایگاه اطلاعات رفاه ایرانیان نشان می‌دهد که ساکنان سکونتگاه‌های غیررسمی معمولاً دچار فقر درآمدی هستند. نقشه رفاهی شد شهر ایران نشان می‌دهد که مثلاً در تهران، مشهد، تبریز، اهواز و سراسر خانواده‌هایی در دهک‌های درآمدی پایین قرار دارند و دچار فقر درآمدی‌اند، عموماً در سکونتگاه‌های غیررسمی زندگی می‌کنند. فقر درآمدی ساکنان حاشیه یا آسیب‌های اجتماعی در نیمه دهم شده است. با توجه به فقدان دسترسی، آمار رسمی در خصوص آسیب‌های اجتماعی در سکونتگاه‌های غیررسمی، از پژوهش‌هایی جهت بررسی وضعیت آسیب‌های اجتماعی در این نقاط استفاده شده است. مطالعات موردی در شهرهای زنجان، مشهد، تبریز و اهواز اثبات می‌کنند که آسیب‌هایی همانند تبعیض در سکونتگاه‌های غیررسمی نسبت به میانه‌گن شهری آن بسیار بالاتر است. همچنین درباره طرد اجتماعی و پیشگینی آن با سکونتگاه‌های غیررسمی باید گفت پژوهش‌های دیگر در خصوص طرد اجتماعی نشان می‌دهند که در اسلام‌آباد تهران، حکمت‌آباد کرمانشاه، کوی‌های شهر خرم‌آباد و اقلیت‌های چوکی و گدار در مازندران طرد اجتماعی یک مسأله برجسته به‌شمار می‌رود. به‌طور معمول، پیوند رفاهی بین این نقاط با سایر محلات شهر وجود ندارد و ساکنان سایر نقاط شهر به این محلات به‌عنوان انگ اجتماعی محسوب می‌شوند و حاضر به پذیرش آنها در اجتماع نیستند. مجموعه عوامل مورد بحث موجب تشدید و تداوم چرخه فقر در این سکونتگاه‌ها شده است.